

CREACIÓ

Trifé, de parpelles transparents

Josep Gerona

Les ruïnes del món grec ens ensenyen de quina manera, al món modern, la vida se'ns podria fer suportable.

Pierre Louÿs

La cortesana Chrysis, que s'estava a Balmes-Diputació, no havia sabut mai res de Trifé. La seva cosina Sirinx, que havia vingut de Les Fonts a Alexandria quan era encara una jove nimfa, sí que l'havia conegut i era ella qui li'n havia parlat per primera vegada. Ara la Sirinx s'estava a la Comarcal 155 i gairebé mai no es veien, però aquesta seria una altra història...

La veu que a les nits ressona dins del cap dels que somnien en ser una estrella i reciten poemes davant d'una paret, li havia dit a la Chrysis: "aquesta nit no faràs ni un ral, torna-te'n a casa i posa el contestador, que potser algú haurà trucat".

La Chrysis i una altra companya s'anunciaven als diaris amb el nom d'"El Mur Ceràmic" i oferien serveis diversos a gust del client. Com que plovia, la Seso tampoc s'havia quedat al moll i es van trobar les dues al replà de l'escala, espolsant-se l'aigua bruta dels cabells per no tacar la moqueta del pis. La Seso s'estimava molt la Chrysis i l'havia hagut de defensar molt sovint davant les altres treballadores del moll.

A la cinta van trobar el missatge d'un mercader de Kabas que havia vingut a la ciutat per vendre gra i no volia tornar-se'n al seu poble a l'endemà sense poder explicar a la dona i a les tres filles que havia vist alguns personatges il·lustres "i, si pogués ser, haver-los tocat."

El de Kabas les esperava al "Piscobabis" des de feia una bona estona i quan les noies van arribar, l'home ja era a punt de marxar. Era gros, pelut, barbotejava, però encara guardava aque-

lla color vermella de la gent del camp que la Seso recordava de la seva infantesa. Van cobrar per endavant i penjades cada una d'un braç, van enfilear Rambla d'Egipte avall.

- Coneixeu homes famosos?

- Alguns, feren elles rient.

- Bè, doncs, assenyaleu-me'ls si passen per aquí. Estic segur que m'he creuat pels carrers amb els funcionaris més influents i el que em desespera és no conèixer-los.

- Quedaràs satisfet, digué la Seso.

- Aquell és Vicentius!, va dir impacient la Chrysis.

- Qui és Vicentius?

- És un sofista grimpaire.

- I què ensenya?

- Que cal parlar sense que t'entenguin.

- Per Zeus, aquesta és una doctrina que no demana gran enginy. No m'agrada aquest tipus.

- Aquell, aquell!...Zelipus!

- Qui és?

- Un poca-solta.

- I per què me'l crides?

- Alguns el consideren eminent.

- I què diu?

- Ho diu tot amb un somris. Això fa que li escoltin els errors com a voluntaris i les trivialitats com agudeses. En treu molt de profit, perquè a la gent li agrada que l'enganyin.

(En aquells moments, uns moviments a la multitud, i un cor de veus, totes

aclamant el mateix nom: Demetri...Demetri...)

- Per allà va Demetri, i tu que volies veure homes cèlebres!

- Demetri? L'amant de la Reina? És possible?

- Sí, estàs de sort.

- Mai no surt. Des que sóc a Alexandria és la primera vegada que el veig pel Moll de la Fusta.

- On és?

- És aquell que s'inclina per veure el port.

- N'hi ha dos que s'inclinen.

- El que va de blau.

- No el veig bé. Està d'esquena.

...

- Marxem, doncs. Pots dir que l'has vist.

- M'alegro d'haver vingut. Diré a tot-hom que l'he vist. Segons sembla no hi ha cap dona que se li hagi resistit. Ha tingut moltes aventures, no és cert? Com és que la Reina l'aguanta?

- Perquè no el vol perdre. Té por que se'n torni a Rodas amb el seu mestre.

No només el sol s'havia post feia temps, sinó que els llums dels vells "baretos" i els dels "xiringuitos" de nou disseny, s'anaven extingint d'un a un, i els que quedaven encara encesos semblaven aclucar-se per entre la boira com els ulls de la Seso sota el pes de les pestanyes postisses. Les noies van deixar l'home a la porta del seu hotel i van pujar caminant poc a poc fins al barri on tenien el pis. Es gitaren tot seguit. Aquella nit la Chrysis va somniar amb Trifé, la de les parpelles transparents.